

“Notarissen zijn ondernemers geworden”

Na 37 jaar stopt Henk van Weeghel als notaris bij Van Weeghel Doppenberg Kamps Notarissen in Doetinchem en die mijlpaal verdient aandacht in Oost-Gelderland Business. Het is haast ondoenlijk om al die jaren samen te vatten in een enkel interview, maar toch namen we contact op voor een terugblik. Van Weeghel heeft op het moment van schrijven zijn afscheidsreceptie achter de rug en nu is het boek dus echt gesloten. Een interview over het notariaat, de liberalisering van het ambt en de liefde voor cultuur.

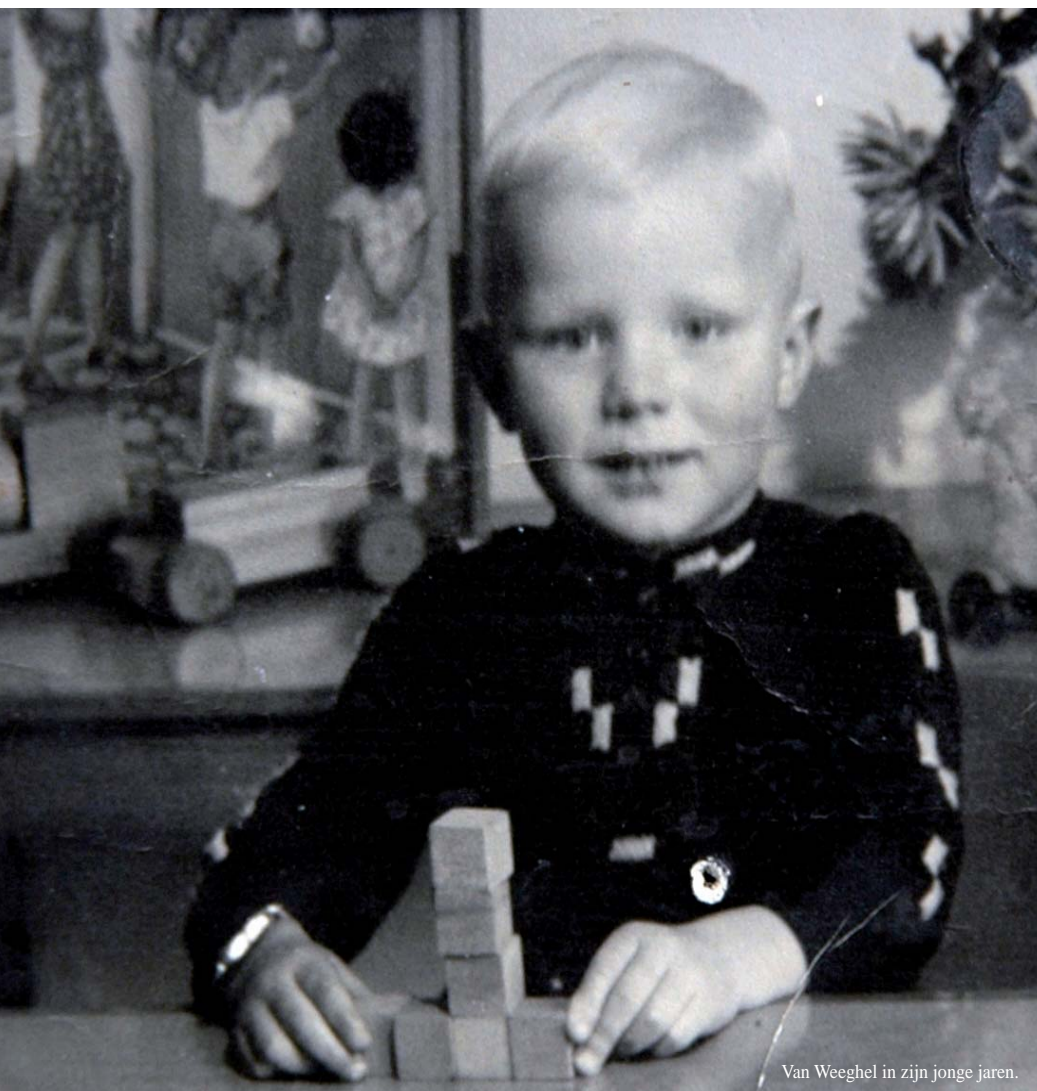
Terugblikkend op uw afscheidsreceptie. Hoe was het? De receptie was in Amphion. Deze werd massaal bezocht en mensen moesten helaas soms bijna een uur in de rij staan, maar het was erg gezellig en voor mij overweldigend. Fantastisch om daarop terug te mogen kijken.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen. Hoe bevalt de nieuw verworven vrijheid?

Best goed eigenlijk. Ik ben pas terug van een kleine vakantie op Schiermonnikoog om lekker uit te waaien. Dat doen mijn vrouw en ik al jaren, maar nu kunnen we ook doordeweeks een keer gaan. Ik heb wat met dat eiland; de rust, de ruimte en het feit dat er geen auto's rijden. Tien jaar geleden was er de mogelijkheid om er een huisje te kopen en daar hebben we tot op de dag van vandaag plezier van. Het is fijn om te wandelen en te fietsen. Dus nee, tot nu toe geen zwart gat. Ook omdat ik nu toe kom aan andere activiteiten en taken.

Zag u er stiekem wel tegenop? Er zijn ineens zeeën van tijd.

Voor mij was het geen probleem. Dat komt ook omdat we binnen onze maatschap de afspraak hebben gemaakt dat alle maten op hun drieënzestigste met pensioen gaan. Wat dat betreft heb ik me er al heel lang op kunnen voorbereiden. Ik moet eerlijk zeggen dat mijn vrouw er wel een beetje tegenop zag. Ik heb echter genoeg hobby's en bestuursfuncties. Zo ben ik commissaris bij cultureel centrum Amphion, speel ik saxofoon in een bandje en ook blijf ik betrokken bij het notariaat als auditor. Onze beroepsvereniging bezoekt geregeld kantoren om de kwaliteit te waarborgen en te bevorderen. Genoeg te doen dus. Ik vind cultuur belangrijk, dus probeer ik ook als bestuursvoorzitter mijn steentje bij te dra-

Van Weeghel in zijn jonge jaren.

gen aan de verdere ontwikkeling van het stadsmuseum.

Neemt u ons mee terug in de tijd. Waar begon uw notariscarrière?

Toen ik 26 jaar was begon ik in Veendam bij een notaris die zich vooral bezighield met de agrarische sector. Het was een man van de oude stempel. Zo'n notaris in een statig pand inclusief grindpad en een zware deurbel. Het geld kwam met bakken tegelijk binnen en kandidaat-notarissen zoals ik stonden letterlijk onderaan in de hiërarchie. Het kon zomaar gebeuren dat we een hele tijd buiten stonden te wachten voor hij ons binnenliet. Om tien uur kregen we een afgemeten kopje koffie. Het waren andere tijden. Ik heb het daar niet lang volgehouden en ben na drie jaar bij een kantoor in Groningen aan de slag gegaan bij een stadspraktijk: een verademing.

En van Groningen naar Doetinchem. Hoe is dat gegaan?

Ik zal het niet al te ingewikkeld maken. Toenmalig collega Marius van Exel zocht een zakenpartner in Doetinchem en vroeg of ik samen met hem een maatschap wilde beginnen. Zodoende kwam ik naar dit deel van het land. Er was in die periode een vergelijkbare concurrent met de naam Theo Kamps. Zijn kantoor was Rooms Katholiek en wij waren Protestants. Tja, in die jaren had je dat nog. Uiteindelijk zijn we samen

verdergegaan en na wat wisselingen werd het uiteindelijk Van Weeghel Doppenberg Kamps Notarissen.

Op mijn afscheidsreceptie kreeg ik definitief te horen dat mijn maten de naam van het kantoor voorlopig niet willen veranderen. Stiekem vind ik dat natuurlijk toch wel leuk. We worstelen al een paar jaar met al die namen, maar tot nu toe is er nog geen bedrijfsnaam met een betere uitstraling gevonden. De naam van Weeghel Doppenberg Kamps Notarissen is voor iedereen in de Achterhoek een begrip.

Helaas kunnen wij niet alle ontwikkelingen in het notariaat behandelen, maar schets toch een belangrijke verandering?

De liberalisering van het notariaat heeft natuurlijk een schok teweeg gebracht en de gevolgen voor de branche zijn nog dagelijks zichtbaar. Vóór de invoering was de notaris een vanzelfsprekend instituut met vaste tarieven. We konden bij wijze van spreken achterover leunen want de klanten kwamen toch wel. Dat is nu niet mee zo. Notarissen zijn ondernemers geworden die zich moeten onderscheiden. Niet alleen op prijs, maar ook op kwaliteit en dienstverlening. Wij hebben die ontwikkeling als positief ervaren, omdat het notariaat van oudsher kampt met een stoffig, conservatief imago. Doordat je nu moeite moet doen voor klanten, worden notarissen gedwongen om te vernieuwen.

U stelt dat het tot op de dag van vandaag voelbaar is, terwijl de invoering alweer tien jaar geleden was.

Dat klopt. Maar vergeet niet dat de meeste notarissen niet opgeleid zijn tot ondernemer. Inhoudelijk zit het wel goed, maar je kunnen onderscheiden is een ander verhaal. Kandidaat-notarissen van nu zijn actiever, maken beter gebruik van social media en ze kunnen goed netwerken. Na de invoering zag je een strijd op prijs en dat is niet goed. Helaas zijn er kantoren geweest die daardoor stuk zijn gegaan. Door de concurrentie zag je schaalvergroting en specialisatie. Al die indirecte gevolgen werken lang door. Ik denk dat er een generatie overheen gaat voordat de branche weer helemaal tot rust is gekomen.

Tot slot zijn we benieuwd naar een wijze les. Uw advies aan opvolger Jeroen Schoot?

Hij zal het ongetwijfeld weer anders doen en dat moet ook. Een nieuwe generatie, een nieuwe aanpak. De regeltjes hoeft ik hem ook niet te leren. Advies heb ik wel en gelukkig is hij het daarmee eens. Blijf je ontwikkelen en houd kennis op peil. De nieuwe notaris concurreert niet op prijs maar op expertise en verdieping. Wat dat betreft is hij een waardevolle aanwinst en is Van Weeghel Doppenberg Kamps Notarissen klaar voor de toekomst. ■